

Dyskusje problemowe Zespołu Przedmiotowego WF

Problem: Podnoszenie standardów jakościowych w realizacji zadań wychowania fizycznego i sportu w naszej szkole.

Zadania WF i sportu są integralną częścią działalności szkoły. Wpływają one w sposób niezaprzeczalny na procesy dydaktyczne i wychowawcze kształtujące młodzież. W dużym stopniu decydują także o zewnętrznym wizerunku placówki. Wynika to z faktu częstych kontaktów w czasie imprez sportowych, artystycznych i edukacyjnych z innymi szkołami oraz służenia bazy sportowej dla potrzeb lokalnego środowiska. Wszystkie te zadania wzajemnie się „zazębiają” i uzupełniają. Ich ilość i natężenie powoduje, że pracownicy szkoły a w szczególności nauczyciele wychowania fizycznego muszą dążyć, także w dobrze pojętym własnym interesie, do ujętej w problemie wysokiej jakości pracy. Pierwszym etapem w tym kierunku były dyskusje wyznaczające kierunek dalszych działań. Dotyczyły one kilku podstawowych sfer, których analizę przedstawiam poniżej.

- *Współpraca członków zespołu przedmiotowego pomiędzy sobą oraz z innymi pracownikami szkoły dla wysokiej jakości pracy dydaktycznej i wychowawczej.*

W naszej szkole znaczenia współpracy i płynności przepływu informacji nie sposób przecenić, ponieważ jest to placówka duża, skupiająca ponad 900 uczniów i osiemdziesięciu nauczycieli. Próby odizolowania własnej pracy skazane są z reguły na niepowodzenie. Dlatego też twórczą samodzielność należy poprzedzić wyartykułowaniem i analizą problemu na forum rady pedagogicznej, zespołów problemowych i zespołu przedmiotowego. Jako przewodniczący tego ostatniego, liczącego trzynastu nauczycieli WF często brałem udział w dyskusjach i pracach, które tylko dzięki swojej kolegialności pozwalały na uniknięcie błędów i końcowy sukces zamierzeń. Decydujące znaczenie miały tu przeważnie wymiana doświadczeń i posiadanych informacji.

- *Praca wychowawcza kształtująca model świadomego uczestnictwa młodzieży w realizacji zadań WF, rekreacji i sportu.*

Przedmiot, którego nauczam ma w pierwszym członie swej nazwy słowo ”wychowanie”. Określa to w sposób dobitny podstawową warstwę pracy mojej i współpracowników. Pojawianie się problemów natury wychowawczej w pracy z kształtującymi dopiero swoją osobowość młodymi ludźmi są rzeczą naturalną. Rzecz w tym, aby nie rozwiązywać ich w oderwaniu od siebie wszystkich zainteresowanych stron. Dlatego też w chwilach pojawiania się sytuacji kryzysowych, takich jak powtarzający się brak przygotowania uczniów do lekcji, mała aktywność na lekcjach oraz zajęciach ruchowych

pozalekcyjnych, konflikty międzyludzkie i innych unikamy arbitralności a dążymy do porozumienia. Pierwszym etapem jest wspólne szukanie przyczyn negatywnego zjawiska przez ucznia i nauczyciela. W dalszej kolejności pomoc pedagoga, psychologa szkolnego, wychowawcy i przede wszystkim rodziców. Wspólne przestrzeganie tych zasad pozwoliło w przeważającej liczbie przypadków na bezkonfliktowe dojście do zadawalającego porozumienia lub kompromisu. Chociaż jest to moim zdaniem duże osiągnięcie naszego zespołu to za największe uważam, co innego. Mianowicie to, że prawie każde działanie z zakresu WF i sportu odbywa się z aktywnym uczestnictwem uczniów. Są oni kreatorami części lekcji, współorganizatorami imprez, zawodów, sędziami, protokolantami itd., itp. Myślę, że jest to właściwy kierunek w dążeniu do tego, aby cała społeczność szkolna czuła się współodpowiedzialna za własny stan posiadanej wiedzy, umiejętności i bazy. (Patrz następny problem)

▪ *Dbłość o posiadany sprzęt bazę i jej rozbudowa.*

Z obserwacji własnych i innych nauczycieli wynika jeden podstawowy wniosek. Nawet najściślejszy nadzór nominalnego gospodarza obiektu nie uchroni go od zniszczeń, obniżenia jego wartości lub wręcz dewastacji. Jest natomiast rzeczą naturalną, że nawet najbardziej świadomy społecznie człowiek w pierwszej kolejności dba o swoją własność. Doszliśmy do wspólnego wniosku, że w tym momencie dbłość o sprzęt i bazę ma charakter problemu psychologicznego. Należy dążyć do tego, aby uczniowie uważali te dobra za konkretną własność swojego środowiska – w odróżnieniu od pojęcia „własność wszystkich, czyli konkretnie niczyja”. Realizować te założenie, uważam, że z pozytywnym skutkiem staramy się poprzez włączanie uczniów w program rozbudowy i konserwacji bazy, pozyskiwania sponsorów, prace porządkowe, organizowanie imprez sportowych i oczywiście pracę wychowawczą na lekcjach.

▪ *Standardy postępowania podczas zawodów sportowych i innych imprez na terenie bazy WF.*

Wszelkie imprezy widowiskowe niosą w sobie potencjalnie, duży ładunek poznawczy i wychowawczy pod warunkiem, że są przeprowadzane w sposób właściwy. Nasza szkoła dysponująca dużą halą widowiskowo sportową bardzo często jest gospodarzem takich imprez. Problemy, z którymi spotykamy się najczęściej to zakłócenia płynności funkcjonowania szkoły i procesu nauczania naszego przedmiotu. W sytuacji, kiedy na terenie kompleksu przebywa jednocześnie kilka grup ćwiczebnych(6-10) oraz kilka zespołów przyjezdnych jest to poważny problem organizacyjny. Zmusza to nas nauczycieli i dyrekcję do precyzyjnych działań w celu uniknięcia niewłaściwych zjawisk oraz zapewnienia bezpieczeństwa i higieny imprezy. Tak, więc każdą z nich poprzedzamy konsultacją z dyrekcją, wypracowaniem organizacji, ustaleniem odpowiedzialnych za organizację, odpowiedzialnych za

przygotowanie i przeprowadzenie, odpowiedzialnych za młodzież przebywającą na terenie kompleksu i na widowni oraz wyznaczeniem opiekunów gości. Ponadto umożliwiamy uczniom naszej szkoły uczestnictwo w wymienionych procesach i wspólnie z nimi wypracowujemy zakres ich czynności. Wszystko to pozwoliło na zminimalizowanie niepożądanych zjawisk wynikających ze zmiany rytmu pracy szkoły oraz wykorzystanie czynników wychowawczych i edukacyjnych.